

THE HINDU RELIGION.

హిందూ మతం.

RE PRINTED FROM
THE HINDU REFORMER.

BY

M. BUTCHIAH PANTULU.

PRINTED AT "SREE RAJAH RAM MOHAN ROY PRESS."

No. 48. Vellalar Street. Purasaivankam,

MADRAS.

May 1889.

హిందూ మతం.

హిందువులందఱు అప్రధానమైన కర్తవిషయములందు కొన్ని తార
తమ్యములను గలిగిన యొకమతమునే కలిగియున్నట్లనేకుల యభిప్రాయము
గాంగనబడుచున్నది. ఇది గొప్ప పొరపాటు. అనేకమతముల సముదాయ
మునకు హిందూమతమును పేరు వాడబడుచున్నది. ఈమతములు ప్రపంచ
మునందుగల వివిధమతములవలె తారతమ్యములను కలిగియున్నవి. హిం
దు మతములోని భేదములు చాలా కొన్ని. వీరికి నాలుగు ముఖ్యములు, కొ
ంతవఱకు మతములలో భేదించుచున్నవి. వీరిని ముఖ్యముగా నాలుగు తరములుగా
తరములుగా విభజించుట సులభము. వీరిని నాలుగు తరములుగా విభజించుట సులభము.
మతికొందఱు తీయభిప్రాయము. పూర్వసిద్ధాంతమును కల్పించు
చున్నారు. మతికొందఱు ఈశ్వరునియొక్క నిష్టానుసారముగా జీవ
త్కలయాత్రచేయుట చేతనే ముక్తికలుగుననిబోధించుచున్నారు. బ్రహ్మా
సమునుసంపాదించుకొనుటకు ఓషధుల సహాయమును కొందఱు కోరుచున్నా
రు. మతికొందఱు యోగాభ్యాసము, ఇంద్రియవశీకరణము మొదలగు హానిని
కోరుచున్నారు. వేయెలా? హిందూమతము సర్వమతసిద్ధాంతసంగ్రహముగా దు
నున్నది. గనుక సాధారణముగా సమస్తమతమును తెలిసికొనవలయుననికోరువా
వారికిలాభకరమనితలంచి హిందూదేశముననిదివఱకు వ్యాప్తమైనట్టియు, కొని
ప్పుడు వ్యాప్తమగుచున్నట్టియు, ప్రతిమతమును నేను పరిశీలించినంతవఱకు నేని
గువ నుదహరించుచున్నాను. సర్వమతసిద్ధాంతములను సంపూర్ణముగా పరిశీ
లించియుండనందున క్రమమైనవరుసను అవి వ్రాయబడియుండవు. ప్రతి
మతమునందలి ముఖ్యసిద్ధాంతములు చెలిసిగపుడు యాచతును సంపూర్ణముగా
గ్రహించి మతాళోచనాభివృద్ధిని కనుగొని హిందూదేశమునందలి వివిధమత

చార్యాకమతసిద్ధాంతములు

ఇదిచాల పురాతనసిద్ధాంతము. ఇప్పుడుదీని సవలంబించుచున్న ధారణముగా నెవరునులేరు. దీనిలో పృథివి, అప్పు, తేజము, నాయువు, నాలుగుభూతములు మూలకారణములు. కొన్ని పదార్థములు యోగములన మైకగుణముకలిగినట్లు ఈ నాలుగుభూతములు శరీరమునుధరించుచున్నట్లుగా నేజ్ఞానముపుట్టుచున్నది. ఇవి సజించినతోడనే జ్ఞానము లభించుచున్నట్లు జ్ఞానము కలిగియున్న శరీరమే ఆత్మయనబడును. శరీరముకంటె భిన్నమైనయాత్మ కలదనుటకు నిదర్శనము గానబడదు. మానవులుపొందవలసిన సుఖము ఇందియసుఖము. వారుపొందగలనరకము ప్రాపంచికకారణములవలనకలుగు ప్రాపంచికపాపము. ప్రపంచ సంబంధియగు రాజునే తన సర్వాధికారిగాను, శరీరజియోగమునే మోక్షముగాను, భావింపుదును.

జైమినిసిద్ధాంతము లేక పూర్వమీమాంస.

ఇది యన్నిటికంటె చాల పురాతనము. దీనిసిద్ధాంతములను బ్రాహ్మణులు వలంబించవలసినవాడుగా నున్నారు. శంకరాచార్య ప్రణీతములగు తాత్పర్యబ్రహ్మ(ఉత్తరమీమాంస)మునకుపూర్వపుదగుటచే దీనిని పూర్వమీమాంసమని చెప్పుదురు. దీనిసిద్ధాంతము లెవ్వయనగా — (౧) ప్రపంచము సృష్టిము-మిథ్యగాదు. (౨) దానికి ఆద్యంతములులేవు. (౩) వేదములు ఆద్యంతములులేనివి; అవి నీతిమతబోధకములు. (౪) స్వర్గము నరకము అను రెండు స్థలములుగలవు. (౫) ఆత్మ ఆద్యంతములులేనిది. (౬) తమతమ కర్మానుసారముగ ఆత్మలకు పునర్జన్మముగలదు. (౭) యజ్ఞములను, వేదములను, వైశ్యములను, చేయుటవలన ఆత్మలకు స్వర్గము లభించును. (౮) యజ్ఞములను స్వర్గమునేగాక ప్రాపంచికసుఖములనుగూడనిచ్చును. (౯) వేదములను అనుసరించుటకు అగత్యమైన జ్ఞానముకంటె నెక్కుడుజ్ఞానమునకు పోనియనికట్టులో నాత్మను పెట్టవలెను. మిగిలిన యంశములలో తనయిష్టునుసారముగా మానవుడు సదుప పచ్చును. (౧౦) బ్రాహ్మణ త్పత్రియ వైశ్యులకువ్రతమే యజ్ఞాదికర్తవ్యములను జేయుట కధికారముగలదు.

• ఈపై సుదహరించినవి ముఖ్యసిద్ధాంతములు - ఈమతస్థాపకుడై జైమినాచారి యజ్ఞములను చేయవలసినపద్ధతిని వివరముగాఁ దెలిపియ్రాచుచు - దాని నిచ్చట ప్రాయుట యనావశ్యకము.

బాధ మ త ము.

శ్రీస్తుశకమునకు ౬౦౦ సంవత్సరముల క్రిందట బౌద్ధునివలన ఈమ
 ము స్థాపింపఁబడినది. ఈ మతముయొక్క ముఖ్యసిద్ధాంతము లెవ్వియన
 :— (౧) బాధయునికి. (౨) బాధకుకారణము కామము. (౩) కా
 ము నణఁచుటచేత బాధ నివారణమగును. (౪) దానినణఁచుటకు
 శ్మము జ్ఞానము. (౫) ఈ జ్ఞానమును సంపాదించుటకు మానవుడు,
 క్రమమైనభక్తిని, (ఆ) క్రమమైనయభిప్రాయమును, (ఇ) క్రమమైనమాటను,
 (ఈ) క్రమమైనసిద్ధాంతమును, (ఉ) ఆహారసంపాదనమునకు క్రమమైనసాధన
 ము, (ఊ) క్రమమైనయత్నములను, (ఋ) క్రమమైన జ్ఞాపకమును, (ౠ) క్రమ
 న ధ్యానమును, అభ్యాసము చేయవలయును. ఈయెనిమిదియు మోక్షసా
 ములని చెప్పఁబడుచున్నవి. బాధానివృత్తికే మోక్షమనిపేరు.

బౌద్ధులు (౧) మాధ్యమికులనియు, (౨) యోగాచారులనియు, (౩) స్థూ
 లికులనియు, (౪) వైభాషికులనియు నాలుగు తెగలుగా నున్నారు.

(౧) ఉనికిగలసర్వము ఈ షత్కాలముండునది గనుక ఏదియును
 కమునిచ్చుటకు సాధనమైన పదార్థముగాదనియును, ఉనికిగలదంతయు
 యూహయనియును, ఈ యూహలన్నియు అంతమునొందినపుడు మ
 మాపకమైన అంత్యనాశనము కలుగుననియును. (౨) పునర్జనన
 బాధకంటె వేఱుకావనియును మాధ్యమికులు

తమములో నున్నదంతయు ఈ షత్కాలమ

కు పదార్థము చిరకాలముండు నదిగా

గా నేయదృశ్యమగుననియును, వారితా

దృడ నమ్మించునపుడు ఆకాశము

హస్తములందు నెమలియీకల నుంచుకొని
 మీదరు. దాతయింటివాకిట నిలుచుండియె నీటినిగాని అన్నమునుగాని చే
 లోనుంచుకొని పుచ్చుకొనెదరు. వీరు స్త్రీలు గొప్పజ్ఞానమును బడయఁజూ
 రని చెప్పెదరు. మొదటితెగవారందుకు భిన్నముగా జెప్పదురు.

సాంఖ్య మ త ము.

కపిలకృతంచైన నాస్తికసాంఖ్యమని, పతంజలికృతంచైన యాస్తిక
 ంఖ్యమని, సాంఖ్యమతము దివిదము. శ్రీసువకు పూరణము ఏడవకతాని

యోగాచారులు బాహ్యపదార్థములు శూన్యమని యొప్పుకొనినను
లోపలిపదార్థమును శూన్యమని యొప్పుకొనరు. అనఁగా, మనస్సుంబంధమైన
యద్భుతములు నిరాధారములైనవనియనరు. జ్ఞానము దానియొక్క సూత్ర
మనియును, తనంతటతానే పోషించుకొనునది అనియును, స్వతః తానుప్ర
కాశించునది అనియును, తెలిసికొనుటయే జ్ఞానమనియును, వారిసిద్ధాంతము.
జ్ఞానమువలన నిరాకరింపఁబడు నదేదియునులేదు. జ్ఞానమునకుమించిన తెలివి
యులేదు. కర్తయైన తెలివకిని కర్తయైన తెలివకిని నడుమనుండెడి యెడతె
గని యాలోచనవలన కరంగిపోవునట్టి మాయయై యున్నది.

బాహ్యప్రపంచములేదను వాదమునిస్సారమైనదనియును, దృశ్యమగు
చుండిన బాహ్యప్రపంచమున్నదనియును, అది యూహవలన కలుగు అన
మాన సమయములందు ఒకకాలము మొదలు మఱియొక కాలమువఱకును
దునది కాదనియును, సాత్రాంతికుల యభిప్రాయము.

సాత్రాంతికుల యభిప్రాయములలో దాదాపుగా నన్నిటిని వైభ
షికు లొప్పుకొనుచున్నారు. బాహ్యపదార్థము లూహింపఁదగినవే యనుట
యసంగతమనియు, పదార్థములు ఇంద్రియములచే గ్రహింపఁదగినవి కొన్ని
గాను, మనస్సుచే గ్రహింపఁదగినవి మఱికొన్ని గాను ఉన్నవనియును, ఇం
ద్రియములచే గ్రహింపఁబడినవి ఋజువుచేయుటకు శ్రేష్ఠమైన పద్ధతయి
యును, వారితత్పర్యము.

ఆ గ్న త సి ధ్ధాంతము.

ఈ సిద్ధాంతము నవలంబించువారు జైనులు. వారు సమస్తమును
లులేనివి; అందునదియేయను బాధసిద్ధాంతము నంగీకరింపరు. ఆసిద్ధాంతవ
ములుగలవు. (౫) అప్పుని చెప్పచు బాధులు చెప్పనట్లుగా ప్రత్యక్షముగా
ముగ ఆత్మలకు పునర్జన్మముగలయు, పదార్థముండుచోట ప్రత్యక్షము లేకు
ర్తములను, చేయుటవలన ఆత్మలకుగల చర్యలన్నియు అంతమును పొందివ
స్వర్గమునేగాక ప్రాపంచికముఖములనుగల జీవించునగా:-
అనుసరించుటకు అగత్యమైన జ్ఞానముకంటె నెక్కుడుజ్ఞానమునకు పోనిదెన్న
నికట్టులో నాత్మను పెట్టవలెను. మిగిలిన యంశములలో తనయిష్టానుసారముగా
ముగా మానవుడు నడువ వచ్చును. (౧౦) బ్రాహ్మణ త్పత్రియ వైశ్యులకును
తమే యజ్ఞాదికర్తములను జేయుట కధికారముగలదు.

ఈవై నుదహరించినవి ముఖ్యసిద్ధాంతములు - ఈమతస్థాపకుడైన
జైమినాచారి యజ్ఞములను చేయవలసినపద్ధతిని వివరముగాఁ జెప్పెను.

చమునకుఁబోవును. (౫) క్రమమైనబుద్ధియు, క్రమమైన జ్ఞానమును, క్రమమైన నడతయుకలిగిన వానికి, జన్మరాహిత్యముకలుగును. (౬) అంతరాములములను లేనట్లులైన సర్వవిషయములను తెలిసికొనఁగోరును. గనుక ఆ జ్ఞానసంపాదనమునకు అంతరాయములు తగ్గినట్లులైన ఆత్మ సర్వదర్శియగును. క్రమమైనబుద్ధి, క్రమమైనజ్ఞానము, క్రమమైననడత, యీ మూడింటివలనను అంతరాయములు తగ్గిపోవును. (౭) నింద్యమైన పనులను మానుటయు, క్రమమైననడత. (౮) కష్టములన్నిటిని ఓర్పుతో సహించుటయు క్రమమైన నడత. (౯) కష్టములను గుఱించి జైనుఁడు చెప్పినదానిని అంగీకరించుట క్రమమైనబుద్ధి (౧౦) తప్పులు, ఇచ్చులు మొదలగువానిని వశపఱచుకొనిన ఆత్మ సర్వదర్శియైన జైనుఁడగును. అట్టి జైనులు ఒకరితరువాతనొకరు సర్వదా వచ్చుచుందురు. ఈ జైనులద్వారా నేర్చుకొనుటవలనను, వారిగ్రంథములను విశ్వసించుటవలనను, మానవులు క్రమమయినబుద్ధిని, క్రమమయిన నడతను, క్రమమయిన నడతను, పొందుదురు. (౧౧) సంపూర్ణత్వము నొ

ములెదని యివలు గాని -- -- -- -- --
 పదార్థముయొక్కయు, ఆత్మయొక్కయు, ఉనికినిగురించి చెప్పిన సంకతియైనను ఒకవిధముగ నిజమని వారి యభిప్రాయము. దీనికి దృఢాంతము. రూపమునుబట్టి విచారించగా, పదార్థమునకు ఉనికిలేదు. మనకు శ్రమగు పదార్థములు చేయఁబడిన వివిధపరమాణువులఁబట్టి విచారింపగా పదార్థమునకు ఉనికిగలదు. దీనికి నిదర్శనము:—ఘటము శాశ్వతపదార్థము లేదు. దానిని ఘటాకారములోనుంచిన పరమాణువులు శాశ్వతములు. ౨) ఈమతావలంబకులైన జైనులు శ్వేతాంబరులని, దిగంబరులని, ద్వివిధులు. మొదటివారు భిక్షవలన జీవించుదురు. వెండ్రుకలను తీసివేయుదురు. ఓర్పుగలిగియుందురు. ఏకాంతముగా నుండఁగోరుదురు. రెండవతెగవా వెండ్రుకలను దీయుదురు. హస్తములందు నెమలియీకల నుంచుకొని వుండుదురు. దాతయింటివాకిట నిలుచుండియే నీటినిగాని అన్నమునుగాని చేయి నొనఁచుకొని వుచ్చుకొనెదరు. పీరు స్త్రీలు గొప్పజ్ఞానమును బడయఁజూచుచు చెప్పెదరు. మొదటితెగవారందుకు భిన్నముగా జెప్పుదురు.

సాంఖ్యమతము.

కపిలకృతఁడైన నాస్తికసాంఖ్యమని, పతంజలికృతఁడైన యాస్తికసాంఖ్యమని, సాంఖ్యమతము ద్వివిధము. క్రీస్తునకు పూర్వము ఏడవశతాబ్దమునో, లేక ఎనిమిదవశతాబ్దముననో, కపిలుఁడు జనించెఁడు. సంఖ్యయనువి

పదమునుండి సాంఖ్యము అనుపదము పుట్టినది. కపిలునిచేస్తాపింపబడినమ
 తసిద్ధాంతములెవ్వియనగా:--(౧)లేనిదానిని సృజించుటగానిఉన్నదానినిసం
 పరచేయుటగానిలేదు. లేనిదేవిధముగానునుసృజింపబడజాలదు. ఏలయనగా,
 ఉన్నవస్తువునుబాత్తిగా నసంపరచేసినట్లుగానిలేక లేనిదానిని సృజించినట్లుగా
 నివలరును చూచియుండలేదు. (౨)ప్రత్యక్షప్రమాణము, అనుమానప్రమాణ
 ము, శబ్దప్రమాణము అని ప్రమాణము త్రివిధము. ప్రత్యక్షప్రమాణమువలనఁ
 బెలియఁదగినచోటదానిద్వారా బెలియఁబడజాలని పదార్థముబాత్తిగా లేన
 టులే ప్రత్యక్షప్రమాణమునకుబాధకము. (అ)ఇంద్రియనాశనము. (ఆ)ఎదో
 యొక ఇంద్రియేచ్ఛమనస్సు నాక్రమించుకొనుట. (ఇ) నూత్నత. (ఈ) దూర
 ము. (ఉ)సామీప్యము. (ఊ)మహత్తు. (౩)ప్రకృతి,(ఉపాదానకారణము),
 పురుషుడు(ఆత్మ),అనురెండువస్తువులేసృజింపబడనివి. ప్రకృతివృద్ధిచేందుట
 మగాని క్షీణించుటకుగాని శక్తిగలిగియున్నది. ఆత్మకట్టిశక్తిలేదు. వేర్వేరుగ
 జనించినఆత్మలనేకములు గలవు. (౪)ప్రకృతి,సాంఖ్యుల సిద్ధాంతప్రకారము
 పరమాణువులసముదాయముగాదుగానిసర్వవ్యాపకత్వముగలది. సత్త్వరజస్త
 మముల సెడిమూడుగుణములనుగలిగియున్నది. సత్త్వమనగానుభిము, యోగ్య
 ము, రజస్సనగా చుఱుకుతనము, దుఃఖము. తమస్సనగా మోటుతనము, ఉపేక్ష.
 ఈ ప్రపంచము ఈ మూడుగుణములను కలిగియున్నది. అపరిమిత విధములై
 నస్థితులందున్నప్పటికిని ప్రతివస్తువును ఆగుణములను కలిగియున్నది. దీనిక
 చ్యుష్టాంతము:--ఒకడుతనకొక జాడిదొరికిన సంతోషించును. దానినితనదగ్గ
 రనుండి యితరులు తీసికొనిరేనిదుఃఖమునుపొందును. దానియక్కఱలేనివా
 డు ఉపేక్షచేయును. (౫)ప్రకృతి, పురుషుడు కలిసినపుడు(అట్లుకలియుట
 ఆకస్మికముగా సంభవించును.)మహత్తు లేక తెలివి జనించును. అదిఆత్మయొ
 క్కయిట్టానుసారముగకాదు. ఏలననఁగా. --ఆత్మకు ఇచ్చలేదు. అవిరెండు
 సమీపించినందుననే కలుగుచున్నది. చలింపని నూదియంటురాతిని సమీపిం
 చినపుడు ఇనుముచలించినట్లుగానే ప్రకృతిఆత్మను సమీపించినపుడు జ్ఞానము
 పుట్టును. అనగా జ్ఞానమనునది యొకపదార్థము. అది ఆత్మ, ప్రకృతితోక
 లిసినపుడు కలుగును. (౬) ప్రపంచమునందు ఉద్దేశము కనబడుచు
 న్నది. గనుక జ్ఞానముతో దాని నుద్దేశించినవాఁడున్నాఁడనుటకు పిలువేదు.
 ఒకయింటి సామగ్రిలన్నియుక్రమముగానేర్పఱుపబడినపుడు ఆసామగ్రిలు
 తమంతటతాముకలిసి గృహముకాజాలవు. గనుక శిల్పిచేసినట్లుష్టుకొనుట
 వాస్తవమే. రసవాదపదార్థము లితరకర్తతో సంబంధములేకయే కొ
 న్నియకారములగునటులు, అవయవపదార్థములు తమంతటతాముకలిసి

మనన, ధ్యానములవలన సిద్ధించును. తనతస్వలను తనభర్త
 చిష్టయెడల స్త్రీ వానిసమీపమున కెటులపోవుదేశింపదో, లేక వేషము
 నస్త్రీ తన భాగమునాడి నాట్యస్థలమునుండి యెటులపోవునో, ఆవిధ
 గానే తనతప్పిడముల నాత్మకనుగొనగానే ప్రకృతి దానినుండి విడిపించు
 వును. (౮) ప్రకృతివలన మొదటజనించినపదార్థము మహత్తని లేక తెలివితని
 వరకే చెప్పియున్నాను. ఆ మహత్తునుండి అహంకారము, (నేనుఅని
 యుట). అహంకారమునుండి తన్మాత్రములును, (శబ్ద, స్పర్శ, రూప,
 గంధములు పంచతన్మాత్రములు). ఇంద్రియములును ; (త్వక్, చక్షు,
 శ్రవణ, జిహ్వ, ఘ్రాణములను జ్ఞానేంద్రియములయిదు. వాక్పాణిపాద
 యూపస్థములను కర్మేంద్రియములయిదు. మనస్సుతోఁగూడనేకాదశేం
 ద్రియములనంటును). ఇంద్రియములనుండి సూక్ష్మభూతములును, వానినుం
 ధ్యులభూతములును, జనించెను. మహత్తునుండియు, అహంకారమునుం
 ద్రియము, భూతములు జనించెననిచెప్పినపుడు మనకు వెలుపలనుండిన ప్రపం
 చము కొద్దిగానున్నను, ప్రపంచము మనలోనే సృష్టియైనదనియును, మన
 మాదు ప్రపంచము మనయూహలోనే యున్నదనియును, వారి తాత్ప
 ర్యముగా నేను భావించుచున్నాను. (౯) ప్రతిజన్మ మనకును నున్న
 స్థూలశరీరముగాక సూక్ష్మభూతములచేఁజేయబడిన లింగశరీరము ఒకటి
 యును. ప్రకృతిని సంపూర్ణముగా త్యజించువఱకు అనఁగా మోక్షము లభిం
 చెను, లింగశరీరము ఆత్మనను సరించియుండును. (౧౦) బాధ సంపూర్ణ
 గా నశించెనేని మానవునికి సంపూర్ణాంతము కలుగును. ఆత్మప్రకృతిని
 సంపూర్ణముగా త్యజించినపుడు తానుగానుండి ఏపనినిచేయక శాశ్వతమైన
 సద్భిని అనుభవించుచుండును. సన్తార్థప్రవర్తనవలనగాని లేక మతకర్త
 ను చేయుటవలనగాని ఇట్టి ముక్తిదొరకదు. సాంఖ్యమతజ్ఞానమేకలిగి
 గానే దొరకును. కపిలుఁడు వేదములను బొత్తిగా నిర్లక్ష్యము చేయ
 నగాని వానిని పొరపాటు లేనివానినిగా తలఁచియుండలేదు.

ఆస్తికసాంఖ్యమతము.

ఈ మతస్థాపకుఁడు పతంజలి. ఈయనక్రీస్తుకు పూర్వము ౨౦౦ -
 త్సరములక్రిందట జీవించియుండెను. నాస్తికసాంఖ్యులు చెప్పినట్లుగా
 సంపన్నుడైన పదార్థములు కెందుగావనియు, భగవంతుడు, ఆత్మ, ప్రకృ
 తి మూడుపదార్థములనుటయందే ఆస్తిక నాస్తికసాంఖ్యులకు భేదము.
 వంతుడుప్రకృతివలనచలించువాఁడుగాఁడు. ప్రకృతినికలియుటచే జనిం

యోగము. (౫) ప్రత్యాహారము. (౬) ధారణము. (౭) ధ్యానము. (౮) సమాధి అనునీ యోగసాధనములగు యెనిమిదింటిని వాడుక చేయవలయును. యోగ మేవిధమున చేయవలయునో యదివివరముగా న్రాయఁబడియున్నది. యోగాభ్యాసము చేయువాడు సన్తార్గమును, బాధపెట్టుకుండుటయును, నిజమును, (కామాది నిగ్రహమును), దొంగిలింపకుండుటయును, పరధనాపేక్ష లేకుండుటయును, వేదవాక్యములను చదువుటయు, పక్షత్రత, తృప్తి తపస్సు, తన్ను నశపరచుకొనుట, వీనిని సంపాదించుచు, తనమనస్సున బ్రహ్మమందు లియ్యముచేయవలయును. లాభమునుకోరి యీవిధముగా యోగాభ్యాసము చేసినవారికి గొప్పలాభములను, దేనిని కోరక చేసినవారికి శాశ్వతమోక్షమును యోగమిచ్చును.

అ ద్వై త మ త ము.

ఈమతస్థాపకుఁడు శంకరాచార్యులు. ఈయనక్రీస్తుశకము ఎనిమిది శతాబ్దమునజీవించియుండెను. ఈమతస్థాంతంబు లెవ్వియనఁగా — (౧) సమయిట్టి ఉనికిగలిగిన, పదార్థ మొక్కటియే. అది బ్రహ్మము. కేవలజ్ఞానాన మై, ~~అది సర్వవిధమున నున్నది. అప్పుడేతగాని హద్దుకలిగి~~ ~~అది కాఁగ్రు) (ఉత్తరవిగానాంశము నకుఁగూడదు.)~~ (౨) మాయా మాయగా

యమునందును మాయ నివసించియున్నది. అయితే, ప్రథమపురమనియందు
 జీవ మాయ సత్వగుణము నే గలిగియుండి, “మాయ” అనబడుచున్నది. మాన
 వహృద్విషయమునందలి జీవముతో కలిసియుండిన మాయ మిగిలిన రజస్తమో
 గుణములను రెంటినికలిగినదై “అవిద్య” అనబడుచున్నది. (౭) జీవుడు అవిద్య
 తోఁగలిసియున్నవఱకుఁగనిగిగల సత్వపదార్థమునకును, తానుచూచుచున్నట్టి
 యితర సకలపదార్థములకును, తానుభిన్నమనిభావించును. (౮) అవిద్య జ్ఞానము
 చేతనశింపఁజేయబడును. ధ్యానము, పాపకృత్యములచేయునుండుట, సంధ్యావం
 ననాదికర్తలనుచేయుట, మొదలు గాఁగలకృత్యములవలన జ్ఞానములభించును.
 అవిద్య నశించినట్లుగానే జీవునకు బ్రహ్మైక్యముగలుగును. ఇదియే మోక్షము.
 (౯) అవిద్యననుసరించియున్న వరకు తనకుదృశ్యమగుపదార్థము సత్వమనితల
 విపురుషుడైవముండినటుల నడచుట ప్రతిమానవునికివిధి. సత్వము తెలిసినత
 రవాతనే ద్వైతాభిప్రాయము నశించును. (అనగా ద్వైతపదార్థమునందలి
 పద్మకమునశించును).

రా మా ను జ మ త ము.

క్రీస్తుశకము పదుమూడవ శతాబ్దమునం దవత్తరించెడు నశింప
 య్యల సిద్ధాంతంబుగాక సూక్ష్మఘాతములచేఁజేయబడిన లింగశరీరము ఒకటి
 మూడుపదార్థాని సంపూర్ణముగా త్యజించువఱకు అనఁగా మోక్షము లభిం
 పజీరీకు, లింగశరీరము ఆత్మననుసరించియుండును. (౧౦) బాధ సంపూర్ణ
 యుగా నశించెనేని మానవునికి సంపూర్ణాంతము కలుగును. ఆత్మప్రకృతిని
 సంపూర్ణముగా త్యజించినపుడు తానుగానుండి ఏపనినచేయక శాశ్వతమైన
 పద్మదిని అనుభవించుచుండును. సన్తార్థప్రవర్తనవలనగాని లేక మతకర్త
 లును చేయుటవలనగాని ఇట్టి ముక్తిదొరకదు. సాంఖ్యమతజ్ఞానమొకలిగి
 ట్టుగానే దొరకును. కపిలుండు వేదములను బొత్తిగా నిర్లక్ష్యము చేయ
 దుగాని వానిని పొరపాటు లేనివానినిగా తలఁచియుండలేదు.

ఆ స్తిక సాంఖ్యమతము.

ఈ మతస్థాపకుండు పతంజలి. ఈయనక్రీస్తుకు పూర్వము ౨౦౦ -
 వత్సరములక్రిందట జీవించియుండెను. నాస్తికసాంఖ్యులు చెప్పినట్లుగా
 జింపఁబడిన పదార్థములు రెండుగావనియు, భగవంతుడు, ఆత్మ, ప్రకృ
 తి, అని మూడుపదార్థములనుటయందే ఆస్తిక నాస్తికసాంఖ్యులకు భేదము.
 భగవంతుడు ప్రకృతివలనచలించువాఁడుగాఁడు. ప్రకృతినికలియుటచే జనిం
 నఆత్మయొక్క బాధను తప్పించ శక్తిగలిగియున్నాడు. దీనికొకకు మాన
 వుడు? (౧) యమము. (౨) నియమము. (౩) ఆసనము. (౪) ప్రాణా-

యూనుము. (౫) ప్రత్యాహారము. (౬) ధారణము. (౭) ధ్యానము. (౮) సమాధి అనునీ యోగ సాధనములగు యెనిమిదింటిని వాడుక చేయవలయును. యోగ మేవిధమున చేయవలయునో యదివివరముగా వ్రాయఁబడియున్నది. యోగా భ్యాసము చేయువాడు సన్తార్థమును, బాధపెట్టకుండుటయును, విజమును, (కామాది నిగ్రహమును), దొంగిలింపకుండుటయును, పరధనాపేక్ష లేకుండుటయును, వేదవాక్యములను చదువుటయు, పక్షత్రత, తప్త ప్రసాద తపస్సు, తన్ను వశపరచుకొనుట, వీనిని సంపాదించుచు, తనమనస్సును బ్రహ్మానుండు లియ్యముచేయవలయును. లాభమునుకోరి యీవిధముగా యోగా భ్యాసము చేసినవారికి గొప్పలాభములను, దేనిని కోరక చేసినవారికి శాశ్వతమోక్షమును యోగమిచ్చును.

అవై తమ తము.

ఈమతస్థాపకుఁడు శంకరాచార్యులు. ఈయనక్రీస్తుశకము ఎనిమిదవ శతాబ్దిమునజీవించియుండెను. ఈమతసిద్ధాంతంబులెన్నియనఁగా — (౧) సత్తా మయిన, ఉనికిగలిగిన, పదార్థమొక్కటియే. అది బ్రహ్మము. కేవలజ్ఞానానందమై, ~~అవిచ్ఛిన్నమైనది~~ సర్వముకలదుగా. అందుచేతగాని హద్దుకలగినదిగాదు. మిగిలిన పదార్థము అసత్యము, నిర్భాభూతము. (౨) మాయ ప్రకల్పితము. అగ్నియొక్క గుణమగ్ని కానటుల బ్రహ్మము మాయగాదునదిలేనివస్తువుగాదు. లేక, ఉనికిగల సత్యపదార్థమునుగాదు. అది విచ్ఛిన్నమగుటకు సాధ్యముగానది. (౩) మాయ, సత్య, రజ, స్తమములను మూడుగురులను; వృద్ధిపొందఁగలిగినట్టియు, భ్రమపుట్టించునట్టియు రెండు శక్తులను నొలియున్నది. దానికిగల మొదటిశక్తివలనకొద్దివస్తువు గొప్పదిగాక నఁబడును. రెండవదానివలనత్రాడునుజూచి పాము అని తలంచునటుల ఒకవస్తువుమఱికవస్తువుగాభావింపఁబడును. (౪) బ్రహ్మముమాయతోఁగలిసియొకప్రధానపురుషుఁడగును. ఆసత్యపదార్థమునందంతయుమాయనివసించియుండదుగా మొకభాగముననుండును. (౫) నేను అనేకములుగా మాటుదునుగాక అనేకప్రధానపురుషుఁడుతలంచి ప్రపంచమును సృజించెను. అగ్నినుండి నిష్పన్నమై యెలుదేరునట్లుగా నశించని ఆ సత్యపదార్థమునుండి వివిధమైన చేతనావలన పదార్థములుపుట్టినవి. బ్రహ్మము ఈ ప్రపంచమునకు ముఖ్యకారణముగాకార్యనిర్వాహక కారణమునుఅయియున్నది. వస్త్రమునందలి దారమునువస్త్రమునకు ముఖ్యకారణముగానుండి దానియందుండునట్లుగా నేపాహుమైన ఆబ్రహ్మము సమస్తమునకు ముఖ్యకారణమై సమస్తమునందున్నది. (౬)

యమునందును మాయ నివసించియున్నది. అయితే, ప్రథమపురమనియందు
 డిన మాయ సత్వగుణమునే గలిగియుండి, “మాయ” అనబడుచున్నది. మాన
 వహృద్భూమునందలి జీవముతో కలిసియుండిన మాయ మిగిలిన రజస్తమో
 గుణములను రెంటినికలిగినదై “అవిద్య” అనబడుచున్నది. (2) జీవుడు అవిద్య
 తోఁగలిసియున్నవలకుఉనికిగల సత్వపదార్థమునకును, తానుచూచుచున్నట్టి
 యితర సకలపదార్థములకును, తానుభిన్నమనిభావించును. (౩) అవిద్య జ్ఞానము
 చేతనశింపఁజేయుబడును. ధ్యానము, పాపకృత్యములచేయుకుండుట, సంధ్యావం
 ననాదికర్తలనుచేయుట, మొదలు గాఁగలకృత్యములవలన జ్ఞానములభించును.
 అవిద్య నశించినట్లుగానే జీవునకు బ్రహ్మైక్యముగలుగును. ఇదియే మోక్షము.
 (౪) అవిద్యననుసరించియున్నవరకు తనకుదృశ్యమగుపదార్థము సత్వమనితల
 చిపురుషుడైవముండినటుల నడచుట ప్రతిమానవునికివిధి. సత్వము తెలిసినత
 రువాతనే ద్వైతాభిప్రాయము నశించును. (అనగా ద్వైతపదార్థమునందలి
 సత్తకమునశించును).

రా మా ను జ మ త ము.

క్రీస్తుశకము పదుమూడవ శతాబ్దమునం దవతరించిన
 ద్యుల సిద్ధాంతంబులెవ్వియనఁగాః— (౧) ఆత్మ, ప్రకృతి, భ.
 మూడుపదార్థములుగలవు. పరమాత్మ సర్వవ్యాపి గనుక జీవాత్మ, ప్రకృతి
 కలిసినదనియందుంచున్నాఁడు. సృష్టికిపూర్వముఅనంతములైనయాత్మలును,
 ప్రకృతియు, నామముచేతగాని రూపముచేతగాని కభిజింపశక్యములుగానివై
 యగోచరములుగానుండెను. ఆత్మను ప్రకృతిని గోచరముగాఁజేయుటయే
 సృష్టియనబడుచున్నది. సృష్ట్యంతమున నవి తమ పూర్వస్థితికిమాటును.
 (2) ఆత్మ పరమాత్మకంటె భిన్నమైనది. దానికిపుట్టుకలేదు. దానికి పుట్టుకలే
 నందునచావును గలిగియుండదు. శరీరమునశించినపు డదినశించదు. అది య
 ణుప్రాయము. వెండ్రుకయొక్క శతభాగమును నూలుభాగములుగాఁజేసిన
 ట్టులైన నచ్చుభాగములలో ఆత్మయొకభాగమని చెప్పవచ్చును. అయినప్ప
 టికిని అదిఅనంతముగానుండగలదు. ఆత్మ అంతములేని నిర్తలజ్ఞానమునుకలిగి
 యున్నదిగాని అనాదినుండి మాయచేకప్పఁబడియున్నది. దాని కర్తములను
 బట్టి లేక దాని గుణములనుబట్టి దానిజ్ఞానము సంతేపమునుగాని వృద్ధినిగాని
 పొందుచుండును ఈలోకమునందును పరలోకమునందును తన పుణ్యపాప
 కర్తములకుదగినట్టి సుఖదుఃఖముల ననుభవించినశిచ్చుట దానికి భగవద్జ్ఞాన
 ముగాని లేక వైకుంఠప్రాప్తిగాని కలుగును. వైకుంఠమునకుఁబోయిన ఆ
 త్మయొన్నటికిని తిరిగిరాదుగాని అట్లునే ఒకతరహాశరీరమును కలిగియ

ధీ భగవత్సేవ చేయుటచేగలుగునుఖము ననుభవించుచుండును. (3) వా
 దేవుండు సుగుణములను గలిగియుండిన పరమాత్మ. లోకములకు వా
 వమయిన కారణము. ఆత్మలకు ప్రాణధారకము. అర్చ, విభవ, వ్యూహ
 సూక్ష్మ, అంతర్యామి, యని వాసుదేవుడు పంచాకారములను కలిగియు
 న్నాడు. అర్చయనంగా పూజింపఁదగినవిగ్రహము. విభవమనంగా రామా
 వతారము కృష్ణావతారము మొదలుగాంగల అవతారములు. వ్యూహమనగా
 గా వాసుదేవ, సంకరణ, సద్గుణము, అనిరుద్ధమొదలగు నామములచేఁబ్రకా
 శించుట. సూక్ష్మమనంగా స్థూలముగానుండుచుండుట. అంతర్యామియనంగా
 సర్వాత్మలలోపల నివసించియేలుచుండుట. వాసుదేవుని మైదుదహరించిన
 యాకారములుకలవానినిగాఁదలంచి పూజింపవలయును. మొదటియాకార
 మననుసరించి పూజించుటవలన ఆత్మయొక్క మోక్షమునకు విరోధమైన
 పాపములనేకములు నశించిపోవును. రెండవ యాకారముననుసరించి పూ
 జింప నర్హత గలుగును. (అ) దేవాలయపు వాకిటిని ఊడ్చుట, అలుకుట.
 (ఆ) పూజార్చనములైన గంధ పుష్పములను సిద్ధముచేయుట. (ఇ) దేవత
 లకు నైవేద్యముచేయుట. (ఈ) వేద మంత్రోచ్ఛారణముచేయుట. (ఉ)
 దేవతాస్తోత్రపాఠము. ఈయెదువిధములు పూజయనఁబడుచున్నవి. అట్టిపూ
 జాలనను, దాని చేయుటచే కలుగు జ్ఞానమువలనను, దృశ్యమగుచుండిన
 ప్రపంచము అదృశ్యముగాఁగనఁబడును. పరమాత్మ తనదాసునికి ఆనంద
 రూపమైనట్టియు అమృతమైనట్టియు తనలోకమునిచ్చును. అచ్చటనుండి
 మఱియొకప్పుడలెదు. పవిత్రమైన వైదిక కర్తములను జేయుటచేతనే మోక్ష
 కు లభింపను. ఆకర్తములను జేయుటవలన ఇంద్రియ వశీకరణము, భగవం
 తుని తేజయవలయుననే కీర్తిక, కలుగును. కర్తములు, బ్రహ్మజ్ఞానము,
 తాత్పర్యములను గలవారు. జ్ఞానము భక్తిని గలుగఁజేయును.
 ఆ విధేకము, ఆ విధేకము, ఆ విధేకము, ఈ క్రియ. ఈ నాలిగింటిద్వారా
 భక్తికలుగును. విధేకముఅనగా దేవతాది విధేకజ్ఞానము. విమోహము
 అనగా, ఇంద్రియ వ్యాపారములందు వ్యష్టితేకయేకాంతముగా ధ్యానము
 చేయుట. కర్తములచేయక జ్ఞానముద్వారాగాని భక్తిద్వారాగాని మోక్ష
 కు లభింపను. కర్తసహితమైనభక్తిగలిగి జ్ఞానమువలనమోక్షము సిద్ధించును.
 విధేకముగా నాలిగింటిచేసిన జ్ఞానము, భక్తి, కర్తములు ఈ మూడును
 మోక్షము నియంబాలవ. దేవాధ్యానమువలనగాని, జ్ఞానమువలనగాని, పాం
 దీత్యమువలనగాని పాండిత్యముగాని భగవంతుని నిర్లక్ష్యముక జాయమాన
 మోక్షమువలననే దానిని పొందవలయును. భగవంతునియందేవరికిష్ట మో
 వారి భగవంతుని పొందుదున్నాడు. ఇదైన కన్తుపరిధిని ద్వైతముగాఁ

గణంబును చున్నను ఈమతము విశిష్టాద్వైత మనంబడుచున్నది. సూక్ష్మస్థాన
ఆకారములందు ప్రపంచమున ధిష్ఠించియున్న విశిష్టమును సమత్వము
ను కల్గియుండునని చెప్పనపుడది ద్వైతముగాదు. ఇట్టి సమత్వమునో
ప్పుకొనని మతములేదుగాని వేదమునందెచ్చటగాని ద్వైతమునకు వ్యతిరేక
ముగాఁ జెప్పబడినయెడల దానికర్థమిదిగాని అత్తయిదు ప్రకృతినిగాని, భగ
వంతునికని అత్తకునుగాని, సమత్వముగలదను భావముగాదని నూచించుట
మఁజెప్పుంబడెను.

మా ధ్వ మ త ము.

అనేకావలంబకులను గలిగిన యీ మతమును సాధించిన అనుబంధములు
మ లేక పూర్ణప్రజుండు వాయుదేవుని మాడతయనట నిమిత్తముగా నంగీకరించు
చున్నాడు. ఆయన క్రీస్తుశకము పదుమూడవ శతాబ్దమున జనించెను. ఈ
మతమునకు ద్వైతమనిపేరు. (౧) భగవంతుడను కర్మము నీవొక్కటగాని భగ
వంతుడు. (౨) భగవంతుడు ప్రకృతికంటెనుభిన్నము. (౩) భగవంతుడు ప్రకృతి
యొక అత్తకంటెభిన్నము. (౪) అత్త ప్రకృతికంటె భిన్నము. (౫) అత్త
తియొక్క భాగము మఱియొక భాగముకంటె భిన్నము. అని మూడు విధములు
ము. ఈ మతసిద్ధాంతంబు లెవ్వయనఁగాః—

(క) భగవంతుడు, అత్త, ప్రకృతి, ఈ మూడును స్వతంత్రములు. కాశ్వతపదార్థములు. (ఖ) విష్ణువు సర్వశక్తిగల భగవంతుడు. అతడు ప్రకృతి
స్వతంత్రముగలవాఁడు. అత్తలు, ప్రకృతి, భగవంతుని ననుసరించి
వేసికొనియున్నవి. (గ) అత్తలు అణుప్రాణములు, అణుస్థానములు
గానున్నవి. (ఘ) ఒక మహాప్రళయముపోయి మఱి ఒక ప్రళయము
వచ్చునరకు ప్రపంచములు పుట్టుచున్నవి. ఇంకనది జగత్తును సృష్టించు
విగలవు. (ఙ) ఒక మహాప్రళయమునకును మఱియొక ప్రళయమునకును
గల మధ్యకాలమునందు ప్రపంచములో కాపునవిధమునను అత్తలను
అత్తలలోనుండి కొన్నియాత్మలను భగవంతుడు లోకముల నుండి
డును. (చ) అత్తలు తమ పుణ్యపాపకర్తములనుబట్టి భగవంతుని
మఱియొక శరీరమునకును, ఒక ప్రపంచమునుండివచ్చి మఱి
పోయి సూఖదుఃఖముల ననుభవించుచుండును. భగవంతుడు సర్వమును
గాని లేక శాశ్వత నరకమునకుగాని పోవును. ఈ స్థానములను సృష్టించు
ట్టుక చావులుగలవు. (ఛ) అత్తయొక్క జూడము అత్తయొక్క స్వతంత్రముగా
నుట, మానవులందఱియొక్కయు గొప్పయు జ్యేష్ఠముగానున్నది.

నమ్మనపుడును, (౮) విష్ణుభక్తుల నసహ్యించునపుడును, (౯) పవిత్రమైన గంధముల నిందించినపుడును, ఆత్మలు శాశ్వతనరకమునకుఁబోవును. ఆత్మలు శాశ్వతనరకమునకుఁబోవుటకు ఈ గుణములన్నియుఁగలియవలయును. ౪) ఈ ప్రపంచమునందు భేదము కలిగినట్లే సుగుణమునకుఁదగిన సుఖము స్వర్గమునందును, దుర్గుణమునకుఁదగిన బాధలు నరకమునందును, తారతమ్యమును కలిగియుండును. ఇవిగాక సత్పురుషులవలంబింపవలసిన యల్పదయము లనేకములుగలవు. ఇప్పుడు చెప్పినవి ముఖ్యములేనవి.

వల్లభమతము.

కై) స్వశకము పదియైదవ శతాబ్దమునందు కృష్ణుని యవతారముగా వలించినటులఁదలఁచుచువల్లభాచార్యునిచే నీమతము స్థాపింపఁబడినది. ఈ తమయొక్క ముఖ్యసిద్ధాంతంబు లెవ్వయనఁగా — (౧) భగవంతుడగు యుక్తాదు, సత్తనియు (ఉనికి), చిత్తనియు (జ్ఞానము), ఆనందమనియు, త్రివిధము. (౨) పదార్థము సత్తుయొక్క భాగము. అత్త చిత్తుయొక్క భాగము. (౩) ఆత్మలనేకములుగలవు. (౪) కృష్ణుని యాజ్ఞవలన అత్త దేహమునఁబ్రవించి తననిజమైన జ్ఞానమును మఱచుచున్నది. అయితే ఆయన దయవల్ల తనజ్ఞానమును తిరిగి పొందినచే, కృష్ణుని సన్నిధానమునకుఁబోయి, ఆయన సదానివసించి, నిత్యపదవిని బొందుచుండును. అది కృష్ణుని చేరును నని ఆయనలో విక్యముగాదు. (౫) కృష్ణుని కృపను బడయుటకును, పరపదమును బొందుటకును, ఆయనయందలి భక్తియేకారణము. భక్తినిగలిగి గారు, శాస్త్రము, దాస్యము, సఖ్యము, మాధుర్యము లేక మోహము అనెడునాగుదశలనుపొందవలయును. మాధుర్యమెట్టిదనఁగా, కృష్ణునియ నున్నప్పుడు పుగోపి కాస్త్రీలకుగలిగినప్రేమవంటిది. (౬) గోకులవనమున ని, పురుషులు గాగాని, పుష్పములు గాగాని, ఆకారములుధరించుచి నేవించినజనులు పుష్టిమార్గముననుసరించినవారై ఒకతరపత్తియొక్కమునకు తగియుందురు. భాగవతమునుచదివితాముపూజించుప్రతిస్తువు దును కృష్ణుని యొప్పుకొనినవారు మార్యాదికులనఁబడినవారై కొద్దితర స్వర్గమునకు అర్హులగుదురు. (౭) వల్లభాచార్యులవారు సన్యాసాశ్రమ నంగీకరింపలేదు. కృష్ణుని పూజించుటకు, సుపవాసములు, అహంకారమునఁజూచి, ఇంద్రియశీకరణము, అవసరము కావనియును, ప్రపంచము దలి యోగ్యపదార్థములు అనుభవమునకుదేకింపఁబడినవనియును, ఆయన తేజస్వము.

శా క్తే య ము.

ఈ మతము చాలా పురాతనమయినది. ఇది దక్షిణహిందూదేశ విస్తారవ్యాపకము కలిగియున్నది. దానిసిద్ధాంతంబు లెవ్వియనఁగా — ఉనికిగల సమస్తమునకు శక్తియాదికారణమైయున్నది. (౧) సంఖ్య దపరిమితమైన జీవాత్మలు అదిశక్తియొక్క తేజస్సులైయున్నవైనను యకులొనై దానికంటె తాము భిన్నమని తలంచుచున్నవి. (౩) జీవస్థములును, నిర్జీవపదార్థములును, పూర్వజన్తకర్తములకుఁదగినయాత్మలను యున్నవి. ఆత్మము, కర్తము, అసోదియైయున్నది. (౪) ఆత్మలు ఒకశరీరము డి మఱియొకశరీరమును పొందుచుండును. అయితే, మానవశరీరమును దినతరువాతనే వాటికిస్వర్గముదొరకును. (౫) స్వర్గమునుబొందుటకు అడకబదులుగా స్త్రీలను మానవులు పూజింపవలయును. వారికసౌఖ్యముని దానిని చేనినిజేయఁగూడదు. స్త్రీని పుష్పముతోనైనను కొట్టఁగూడదు మొయొక్క ప్రతియవయవమును తమమతమునందు విధించినప్రకారము జించి, అన్నమును, సారాయని, ఆమెకిచ్చి, తానుభుజించి, తరువాత య ను భోగింపవలయును. అట్టిపూజ యీలోకమునందును, రాంబోవులో కలదు. (౬) స్త్రీలనిప్రకారము పూజించుటకు అడకబదులు పునఁబడు లోకమునకుఁబోవును. అది సమయకంటె భిన్నమైన పదార్థములేదు. అనుభయ స్త్రీసంభోగముతో సమానముగను, కల్లు, సారాయము, త్రాగుటవలన కలుగు సుఖమువలెగను, ఉండును. (౭) ఉపవాసముండుటవలనగాని స్నానముచేయుటవలనగాని బలియిచ్చుటవలనగాని ప్రార్థనలుచేయుటవలనగాని కర్తములుచేయుటవలనగాని లేక తమమతమునందువిధించిన ప్రకారముగాగాక యితరగా కల్లుత్రాగినగాని ఆహారముభుజించినగాని స్త్రీసంభోగముచేసినగాని యోజనములేదు. (౮) తమమతమునందు విధింపఁబడినప్రకారము అదిని పూజించు భక్తునికిగాని లేక యోగికిగాని తనతోఁబుట్టువునుగాని కుమారునిగాని ఇచ్చుటవలన పుణ్యముగలదు. పసిబాలురును అందముగలరును పూజార్హులు.

ప శు ప తి సి ధ్ధాం త ము.

ఈ మతము రుద్రుని యనతారమని చెప్పఁబడు, నకులేశునివలన పింపఁబడినది. అతఁడుకలియుగమున జైశంపాయన శకమునం దవతరింతుల చెప్పదురు. దీనిసిద్ధాంతంబు లెవ్వియనఁగా:— (౧) సమస్తకారములకు కారణమైనట్టియు, అపరిమితశక్తులను కలిగినట్టియు, భగవంత్ షొకఁడుగలఁడు. ఆభగవంతుఁడొక్కఁడైయునను నునానులనుబట్టియు, ప

పుట్టియు, మహేశ్వరుడు, విష్ణువు మొదలుగాఁగల నామములచేపిభ
 యపఁజేయున్నాఁడు. (౨) జీవాత్మ భగవంతునితో సమము, శాశ్వత
 పదార్థమైనను ఆయనకుండు శక్తులుదానికిలేవు. (౩) భగవత్కృపవల
 నా ఆ పరమపురుషుని సన్నిధానము ఆత్మకుదొరకును. మతకర్తములనుజేయు
 పుణ్యముగాని లేక మతసిద్ధాంతములప్రకారము భగవంతుని చేలియుటవలన
 గాని భగవత్కృపగలుగును. (౪) మతకర్తములెవ్వయనఁగాః—(అ) విభూ
 తిశాసము. (ఆ) విభూతిమీఁద శయనించుట. (ఇ) రుద్రుని నామోచ్ఛ్వా
 సము. (ఈ) మహేశ్వరునిగుణములను, నామములను, కృత్యములను పా
 లించుట. (ఉ) ఎద్దు అంకెవేయునటుల “పెహ్లా” యని కేకవేయుట, (ఊ) గుర
 వేట్టుట, వణకుట, కుంటుట, ఉపసర్పించుట మొదలగు కృత్యములు.
 (ఎ) నృత్యము (బూ) పూజ (బి) ఉచ్చిష్టపదార్థములను భుజించుట,
 పానమునవి. (బి) మోక్షము బాధానివారణముచేమాత్రము లభింపదుగాని
 కష్టత్యము, వడిగనాలోచించుట, ఇచ్చానుసారముగా ఆకారమును భరిం
 చుట, నిరాటంకముగా స్థలములందు సంచరించుట, వీనిని కలిగియుండవలెను.
 పైనుదహరింపఁబడిన పనులుగాని జ్ఞానముగాని తమంతటతామే
 మోక్షము నియ్యఁజాలవుగాని భగవంతుని యిష్టముమీఁద వానిఫలితము ఆ
 రంభమొనర్పవే. వ్యవసాయము వర్షముమీఁద అధారమైయుండునను
 పాయదారుఁడు చేయునటుల ఫలితము సమ్యక్ములేకపోయినను మనుష్యు
 తమపనులను చేయుచుండవలయును.

ద్వైవ మ త ము.

ఈ మతము పశుపతిసిద్ధాంతమునుండి పుట్టినటుల కనఁబడుచున్నది.
 క్రీస్తుశకము పదునొకండవ శతాబ్దములో జనించినది. శ్రీకాంత శివా
 ని యీమతస్థాపకుడు. భగవంతుఁడు (పతి), ఆత్మ (పశు), పదార్థము
 (పాశము) ఒకటికంటె మఱియొకటి వేఱువేఱని దానినిశ్చయము. (౧) భగ
 వంతుఁడు (పతి) యజమానుడని, ఆత్మపశువని, పదార్థము (పాశము) దాని
 కట్టుత్రాడు అనియు, చెప్పుచుచున్నది. అఁగా ఆత్మయొకమృగము.
 వంతుఁడు దాని యజమానుఁడు. పదార్థము దానిని కట్టుత్రాడు. (౨)
 ఁడే జేవుఁడు. ఆయన సర్వదర్శి. ఆయనకు స్థూలశరీరములేదు.
 సుక్ష్మమున శక్తియే ఆయనశరీరము. నిరాకారుని ధ్యానించుటకు
 ని పూజించుటకు గాని కలులేదు ; గనుక తనదాసులకు దయనుచున్న
 పశుశాస్త్రీయకారముల నాయనధరించును. సృజించుట, కాపాడుట,
 రక్షణము, మఱుగుజేయుట, ఆయనపనులు. ఆయనసర్వము సమీకర్త.
 జంతువులచేదేయఁబడుపనుల విచారింపనివాఁడుకాఁడు. (౩) ఆత్మయొ

ఋస్వయాపము గాదు. అది సర్వవ్యాపి. కాలముచేతగాని స్థలముచేత
 హద్దుగలదిగాదు. తమకర్తములనుబట్టి తిరిగివుట్టుచుండును. పదార్థము
 డి ఓడి, శివునిలో కలియుటవలనగాని, లేక ఆయనసన్నిధానమును; సవ
 మును, పొందుటవలనగాని మానవునిజన్మముసాఫల్యమగును. (౪) అత్త తో
 సంబంధము కొద్దికాలముండునదైనను పదార్థము శాశ్వతము. దానిగుణవ
 ద్వియనఁగా. — (క) మలముఅనఁగా అత్తలకుగల హేతుజ్ఞానమును, పను
 యుశక్తిని. కష్టము. బియ్యమునకు ఊక, రాగికి తు
 ఎటువంటివో అత్తకు మల (పాప) మటువంటిది. (ఖ) రోధమును పదార్థ
 యొక్క శక్తియని వర్ణింపుదురుగాని నిజముగానిది తనయోగ్యతకుఁదగి
 గాపదార్థమున కధ్యక్షుడుగానుండి అత్తనుమఱుగుపఱచగల శివునిశ
 యున్నది. (గ) కర్తముఅనఁగాపని, లేక పనియొక్కఫలితము. (ఘ) మా
 ఇది సృష్టియందు ప్రకాశించును. ప్రపంచము నశించినతోడనే భగవచ్ఛ
 లోకలియును. (౫) (౧) జ్ఞానము. (౨) క్రియ. (౩) యోగము. (౪) చ
 నుల యోగ్యతనుబట్టి సర్వులు శివుని సంభవముగానిది. పదార్థము తో
 విద్యేశ్వరులగుదురు. కొందఱు శివునితోతుల్యులగుదురు. మఱికొందఱు
 మఱియొకవిధముగానగుదురు. పనులవిచారణలేకయే పరమాత్ముఁడు అ
 యొక్కమోక్షమునకు కారణమని పశుపతి మతసిద్ధాంతము. కర్తమును
 పరమాత్ముఁడు కారణమని శైవులసిద్ధాంతము. ఈ విషయమునందేరెం
 తెగలవారికినిభేదము.

ప్రత్యభిజ్ఞేవమతము.

ఈ మతము అభినవగుప్తాచార్యునిచే స్థాపింపఁబడినది. ఇది శైవమ
 ములో నొక భాగము. ప్రపంచము భగవంతుడైన శివుని యాకారమే
 నియు, పదార్థము, అత్త, అనునవి శివునికంటె భిన్నమైన పదార్థములు కావ
 యి, ఈ మతసిద్ధాంతము. అయితే మాయ యను పదార్థముగలదు. దా
 లోఁబడియుండువర్తకు మానవుడు తనకర్తములనుబట్టి చచ్చివుట్టుచుం
 వలయును. అయితే తానుమహేశ్వరుడేయని తెలిసికొనడనేవాడీకట్టున్న
 డి విముక్తుఁడై సర్వదర్శిత్యము, సర్వశక్తిత్వము, మొదలుగాఁగలగుణముల
 పొందును. ఈగుణములనుబొందుటకుఅత్తయొక్క ముఖ్యస్వభావమును
 దుతెలియుట యగత్యము. అయితే, మాయ జనించినవిధము సృష్టముగా

రా శ్చై శ్వ ర సి ధ్ధాం త ము.

ఇదియు శైవమతములొనొకభాగమే. గోవిందభాగవత పదాచారము, రాశేంద్రుడు, మొదలగు మాహేశ్వరులుతాము భగవంతునితోతుని యొప్పుకొనిన వారైనను, మోక్షము జ్ఞానమువలనను, జ్ఞానముచలనను, గలుగును గనుకను, చదువుకొనుట ఆరోగ్యశరీరముండిననే వీలులేదుగనుకను, మనశరీరములను బలముగాను శాశ్వతముగాను కొనుట యగత్యమని చెప్పుదురు. హర గౌరుల సృష్టిసంగమమువలన పాదరసము, అభ్రకము, వీని సహాయమువలన అట్టి శరీరముగలు గోవిందభక్తునిచే నాజ్ఞాపింపఁబడిన విధముగా తయారుచేయఁబడిన రసముయొక్క ప్రయోజనమువలన, దైవశరీరమును పొందినవారైన, జీవులయందు అనేకులు దేవతలు, మనులు, మనుష్యులు, మోక్షమును పొరి. ఈ పాదరసమును మొదట రక్తమునకును, తదనంతరము శరీరమును ఉపయోగింపవలయును. ఇదిశరీరమును పరలోకసంబంధమైనదానఁజేయును. అట్టిశరీరములేకపరిశుద్ధజ్ఞానమును, ధ్యానమును, కలుగుటకు లేదు. దృష్టిచేతగాని స్పర్శముచేతగాని లేకపూజచేతగాని పాదరసముయొక్క ప్రయోజనమును పొందవచ్చును. పాదరసముయొక్క సహాయము దైవశరీరమును పొందగానే పరిశుద్ధజ్ఞానము ప్రకాశించును. అప్పుడు మాయనుండి విముక్తుడై పరిపూర్ణత్వమును పొందును.

న్యాయ సి ధ్ధాం త ము.

ఈ సిద్ధాంతము త్రేతాయుగమున జనించినట్లు చెప్పఁబడు గాత్రమున స్థాపింపఁబడినది. దీనిసిద్ధాంతంబు లెవ్వియనఁగా:— (౧) ఆత్మ శరీరకంటెను ఇతరేంద్రియములకంటెను భిన్నమైనది. వివిధశరీరముల యాత్మలు వేరువేరుగా నున్నవి. (౨) పరమాత్మయొక్కటే. అది స్తవస్తువులను సృజించెను. అది సమస్తజ్ఞానమునకు మూలము. (౩) ఆత్మ శరీరములొనండి మఱియొక శరీరమునకు పోవుచుండును. తాను సత్కర్తమునకుగాని దుష్కర్తమునకుగాని తగినఫలము ననుభవించును. (౪) బాధయొక్క నివారణయే యునికియొక్క యంతము. జ్ఞానము, అత్తనుధ్యానించుటవల్లను, అనఁగా తన్ను దెలిసికొనుటవల్లను, సుఖమును బొందునుగాని పుణ్యకార్యముల వలనగాదు. ఆ పుణ్యకార్యములవల్ల గొప్పస్థితికొరకును. (౫) ప్రత్యక్షము, అనుమానము, ఉపమానము, శబ్దము, అని ఈమతము నాలుగువిధ ప్రమాణములనొప్పుకొనుచున్నది.

కణాదసిద్ధాంతము.

కణాదసిద్ధాంతములు సాధారణముగా గౌతముని సిద్ధాంతము నేర్పరించుచున్నవి. ఈ ప్రపంచము శాశ్వతములగు పరమాణువులను బడినదని ఆయన చెప్పుచున్నాడు. వేదములు క్రమమైనవిషయములు లుపుచున్నందున ఒప్పుకొనుచున్నానుగాని దేవునినుండివచ్చినవని చెప్పుచున్నాడు. కణాదసిద్ధాంతమునకు వై శేషిక సిద్ధాంతమనికూడ పేరు పొని మతము.

పాణిని వ్యాకరణ శాస్త్రమునుచేసెను. వ్యాకరణ శాస్త్రము క్క. యుద్దేశ్యముమాటలకు క్రమమైన భాష్యము చేయుట వేదము కాపాడువిధమనియును, క్రమమైనపదము సుపయోగించుటవలన మేలుగుననియును, క్రమమైన యర్థము, పదము, తెలిసికొనుటవలన స్వర్గము లభించుననియును, ఈ మతసిద్ధాంతము. పరమాత్మ స్వయము వివిధపదములచేఁగ్రహింపఁబడు నొకవస్తువైయున్నది. గనుక ములు మాయాస్వభావస్థితులనుబట్టిపుట్టుచున్నవి. పదములక్రమమైనయర్థము తెలియుటయే అంత్యచుఖమునకు సాధనము.

—:(0):0:(0):—

బ్రాహ్మమతసిద్ధాంతము.

ఈ మతోద్ధారకుఁడు శ్రీ రాజా రామమోహనరాయఁడు. ఈతఁడు ౧౭౭౪ సం॥న, బంగళా రాజధానితోఁజేరినవల్నాగ్నీజిల్లాలోని రాధానగరమున, పుత్రీనబ్రాహ్మణకుటుంబమునందు, జన్మించెను. ఈతఁడు హిందువులలోని భేదాభిప్రాయములను తొలంగించి ఒకజాతివారిని గాఁజేయవలెనని (పరిశుద్ధమైన ఆర్యమతమును) ఏకేశ్వరోపాసనను ప్రబలపఱచుటకు కలకత్తాలో, నొక చాసాంకోలో, ౧౮౩౦ సం॥న, (బ్రహ్మోపాసనామందిరము) బ్రాహ్మసమాజమునిర్మింపఁగఁగి, ఇండియానుండి ఇంగ్లీషుపార్లమెంటుకు మొఱపెట్టినవరించుటకు, ఇంగ్లెండునకు వెళ్లి ౧౮౩౩ సం॥ సెప్టెంబరు ౨౭ తా॥న, బ్రిష్టులునగరమున, స్వర్గస్థుఁడయ్యెను. బ్రాహ్మమతము ననుగ్రహమున కమర్చినవారు శ్రీ మహర్షి దేవేంద్రనాథ ట్యాగోరునఁగాఁ—

౧. ఈ ప్రపంచమునకు సృష్టిస్థితిలయకారణ భూతుఁడైన దేవుఁడో
 ఁడే. ఆయన ఆత్మస్వరూపి. శక్తియందును, జ్ఞానమందును, ప్రేమయో
 గ్యాయమందును, నీతియందును, పవిత్రతయందును, అనంతుఁడు. సర్వ
 పి. నిత్యుఁడు. ఆనందస్వరూపి.

౨. జీవాత్ నిత్యమైనది. క్రమక్రమముగా నంతములేని వృద్ధినిపొం
 దును. అది చేయుపనులయందు నీశ్వరునకు తరవాదియైనది.

౩. భగవంతుని ఆత్మస్వరూపినిగాను, సత్య జ్ఞానా నందస్వరూపిని
 గాను, పూజింపవలయును. నిజమైన ఆనందమును, మోక్షమును, పొందు
 భగవత్పూజ అగత్యము.

౪. భగవంతునియందలి ప్రేమయు, జీవితకాలమునందంతయు
 యిష్టమునుచేసి నెరవేర్చుచుండుటయు, నిజమైనపూజ.

౫. ప్రార్థనయు, భగవంతునినే ఆధారముగా నమ్ముటయు, అయిత
 యుక్తము ననుభవించుటయు, అస్మీయమైన బలమును పొందుటయు, ఈ
 లక్షణములు.

౬. సృజింపఁబడిన యేవస్తువును భగవంతునికి బదులుగాఁబోయిం
 దు. ఏమనుష్యునిగాని లేక యేవుష్టకమునుగాని పొరబాటును, పా
 వదనిగాని, మోక్షమునకు ముఖ్యధారమనిగాని, తలంచఁకుటయు.

౭. భగవంతునితండ్రి భావముతోను, మానవకోటిని సహృదయ
 యతోను, చూడవలయును.

౮. భగవంతుఁడు పుణ్యులను సంతానించును. పాపులను శిక్షించును.
 శిక్షపాప నివారణను కలిగించునుగాని శాశ్వతముగా నుండదు.

౯. చేసినపాపమునకుగాను నిర్మలహృదయముతో పశ్చాత్తాపము
 , యొకను దానిని చేయకుండుటవలన పాపనివారణమగును. జ్ఞాన
 ము, యోగ్యతయందును, పవిత్రతయందును, భగవంతునితో లీయమ
 పి నిజమైన మోక్షము. పట్ల - చెంచలరావు.

విషయ సూచిక.

౧. చార్వాకమతసిద్ధాంతము.	౧౦౧	౧౦౧
౨. జౌనమతము.	౧౦౨	౧౦౨
౩. ఆర్హతసిద్ధాంతము.	౧౦౩	౧౦౩
౪. సాంఖ్యమతము.	౧౦౪	౧౦౪
౫. ఆస్తికసాంఖ్యమతము.	౧౦౫	౧౦౫
౬. అద్వైతమతము.	౧౦౬	౧౦౬
౭. రామానుజమతము.	౧౦౭	౧౦౭
౮. మాధ్వమతము.	౧౦౮	౧౦౮
౯. వల్లభమతము.	౧౦౯	౧౦౯
౧౦. శాక్తేయము.	౧౧౦	౧౧౦
౧౧. పశుపతిసిద్ధాంతము.	౧౧౧	౧౧౧
౧౨. శైవమతము.	౧౧౨	౧౧౨
౧౩. ప్రత్యక్షశైవమతము.	౧౧౩	౧౧౩
౧౪. సాక్షాత్కారసిద్ధాంతము.	౧౧౪	౧౧౪
౧౫. న్యాయసిద్ధాంతము.	౧౧౫	౧౧౫
౧౬. కర్మావశిష్టసిద్ధాంతము.	౧౧౬	౧౧౬
౧౭. పాణినిమతము.	౧౧౭	౧౧౭
౧౮. ప్రామామతసిద్ధాంతము.	౧౧౮	౧౧౮

